

Ha a labda játékkal együtt repül a kapuba — gól? ...

AMIKOR MINDENKI LABDÁBA RÚGHTOTT ...

A kemény sport hívei a labdarúgószabályok szigorúságát és szelidségét — elsősorban a tengerentúlon — mélyen megvetették. Ezért előzetes tervek nélkül ösztönösen megteremtették a vad football új, inkább maradi vállfaját, a rugby-t. Mert döngönyözhatték egymást, a nézők részvétele mellett. Vagyis a szurkolók is részt vehettek a „bunyó”-ban, ha gyengült vagy vesztesre állt a pártolt csapat.

Különös, hogy amikor már szigorú szabályokkal megszelídítették a „foci”-t, s a sportszerűséget szóval és írással világszerte küzdenek, akkor Hollywoodban „The Molly Maguires” címmel oly film forgatását fejezték be,

mely csupán csak a vad játék gyönyörűségeit dicséri, s gátlástalanul az erőszak „szépségeit” népszerűsíti. A közszeretet biztosítására a James Bond „krimik”, vagyis a bűnügyi filmek hőseit, Sean Connery-t „dobták be”. Az állítólag sporttörténelmi film a pennsylvániai írek és angolszász származású bányászok 1876-ban játszott mérkőzését mutatja be, gyöngéd romantikus játék keretében. A legnépszerűbb rugby-játékosokat is szerződttették, hogy oktassák: hogyan kell egy-más nyakát kifacsarni csontzene kísérettel.

Most mi is bemutatjuk e film néhány jelenetét, de másféle okulásként.

Nedeczky Ferenc

Kezdetben vala az ősi angol football. (Igy, „oo”-val mondtuk.) Ekkor még „becc” volt a hátvéd, ki rúgta a „gyertyát”, mely csak akkor váltott ki teljes elismerést, ha a „bört” oly magasra küldte, hogy elkaphatták a felhők közt szájátva lekandikáló angyalok.

Az sem volt kutya, hanem gól, ha a kapus oly „sutt-bumm”-ot rúgott, hogy kedvező hátszéllel az ellenfél kapujába berepült. A fergetesen támadó vitában nemcsak egymást, hanem a füttyös bírót is „nyírták”, hogy ismerje el: gól, vagy nem gól az ilyesmi?

Hiszen a gól valaha akkor is gól volt, ha az egész csapat egymás hegyén-hátán, és a kapun is túl vágatva, rúgta be a labdát. Hátulról, — mivelhogy „necc” (bocsánat: háló), nem létezett.

A part-bedobást, mely a „taccs” nevet viselte, később találták ki, s a közönség is végezhette. Bizonyosan azért, mint-hogy ez újabb alkalmat adott az egymás és a bíró verésére; ha netalántán kifogásolni merészelt, miért éppen a vétkes játékosnak adták a labdát. Ha a bekkék, centerek (bocs’... középcsatárok), esetleg a lelkes nézők együttes rohama elől a védők saját kapuvonalukon túl billentették a bőrt, akkor tovább folyt hátulról a támadás, mert a „kornert”, vagyis a szögletet nem ismerték. Később szörnyű szöglet-szabály született: 3 kornert 11-es!

A labda — kezdetben — kézzel, lábbal továbbítható volt. A „henc”-et kétségtelenül csak azért találták ki, mert újabb heccre adott alkalmat, hiszen ez volt a biztos 11-es.

Tehát kezdetben ilyen vala a football, mely végre — szabályokkal „terhelt” labdarúgó sporttá fejlődött.

Közelharc a leszúrt nyírfa gerendákból képzett kapu előtt: a játékosársak vállukon cipelve sodorják a labdát megkaparintó, derék csatárt a két lécz közé

„Ez a fejem, nem a labda!”

Ököl a gyomorban! A labda már nem érdekes

(MTI — Külföldi Képszolgálat — UPI PHOTO)

